

Endelig er gjort Indsigelse imod, at der til Anskaffelse af tekniske Værker og Tidsskrifter er anvendt 108 Rd. 15 $\frac{1}{2}$, idet Statsrevisionen har anseet det at anskaffe en Bogsamling for at høre til den Slags Udgifter, hvis Nødvendighed er saa tvivlsom, at de ikke bør gjøres uden at være bevilgede af Rigsdagen. Ministeriet har imidlertid dømt anderledes, og Udvalget kan ikke Andet end antage, at saadanne Udgifter maae med Rette kunne henføres under Begrebet „Almindelige Udgifter“.

Man skal derfor foreslaae, at den gjorte Indstilling udgaaer.

i. Antegning 32. Ved denne Antegning har Statsrevisionen gjort en Indstilling Pag. 101; men da den, efterat have modtaget en Continuationsbesvarelse, Pag. 103, bemærker, at Indstillingen kan bortfalde, maa den ansees for ikke gjort.

Angaaende den i Antegningen omhandlede Leieafgift af Kolbing Staldgaard har Udvalget modtaget en Skrivelse fra Indenrigsministeriet, som det anseer det for rigtigst bliver overgivet Statsrevisionen for 1865—66.

k. Antegning 35. I Antegningen forklares, at af Forpagtningsafgiften af Fredensborg Deconomie- og Frugthave, der var beregnet til 120 Rd., kun er indkommet 60 Rd. for det ene Halvaar, fordi Indenrigsministeriet efter Forpagningstidens Udløb ikke paant har bortforpagtet den. Da Mindreindtægten saaledes er fremkaldt ved en Disposition af Ministeriet, vil der efter de vedtagne Regler om den være at gjøre Indstilling, hvorom Forslag vil blive fremsat.

l. Antegning 38. Ved Lov af 11te Februar 1863 bestemtes det, at der ved Veterinair- og Landbohøjskolen for Fremtiden skal gives Underviisning i den oeconomiske Havedyrkning, og at dertil kan anvendes indtil 800 Rd. aarlig. Af det i Antegningen citerede Affnit af Folkethingets Finantsudvalgs Betænkning, af den som Følge deraf i samme Thing foregaaende Afstemning, saavel som af Indenrigsministerens Udtalelser under Forhandlingerne, fremgaaer, at det har været Meningen i Finantsaaret at holde Udgifterne strengt indenfor Grændserne af de i den anførte Lov normerede 800 Rd. Dette er imidlertid langtfra steet, og kan efter Ministeriets Besvarelse hellerikke ventes at ville stee i Fremtiden, om end da de aarlige Udgifter ville blive betydelig mindre. Udvalget maa derfor med Statsrevisionen være enig om, at Rigsdagen bør udtale en Dabel over det Skete, men kan ikke finde det gjorte Forslag, at „Udgiften 1,434 Rd. 77 $\frac{1}{2}$ passerer for denne Gang“, at være heldig, deels fordi den anførte Sum ikke nstagtig betegner Udgiften, deels fordi en lignende Sum efter Besvarelsen ikke oftere vil komme igjen. Udvalget skal derimod foreslaae Thinget at vedtage en Misbilligelse af, at der til Underviisningen i den oeconomiske Havedyrkning er anvendt mere end 800 Rd.

m. Antegning 39. I Regnskabet for Veterinair- og Landbohøjskolen er fradraget Udgifterne til Bygninger og Veie et Beløb af 295 Rd., der er indkommet som Betaling af Forsteeleverne. Ministeriet har fundet Hjemmel herfor i § 2 af Loven af 11te Februar 1863, hvorefter Forstvidenssaben kan optages iblandt Højskolens Underviisningsfag, naar dette kan stee uden Udgift for Kongeriget, og derhos henviist til en udtrykkelig Billigelse af en saadan Fremgangsmaade ved Finantsloven for 1866—67, om end de Udgifter, Forstunderviisningen foraarstager, ikke i alle Enkeltheder nøie kunne opgives. Statsrevisionen har imidlertid i den sidstnævnte Omstændighed fundet en Grund til at foreslaae Rigsdagen en udtrykkelig Beslutning om, at det skete Fradrag passerer. Da der imidlertid Intet foreligger, som vækker Formodning om, at de ved Forstunderviisningen foranledigede Udgifter have oversteget Indtægterne, og den citerede Lovs Bestemmelser saaledes synes overholdte, skal man foreslaae, at Indstillingen udgaaer.